

PAVLI IOVII NOVOCOMENSIS

EPISCOPI NVCERINI

Elogia virorum bellica virtute illustrium
veris imaginibus supposita, quæ apud
Musæum spectantur.

Volumen digestum est in septem libros.

Libris Bi-
Facultatis
Tom=

Gliettrici
Jurisici } 1703.
Gurgi.

Lib. horuagy 1551
FLORENTIAE

In officina Laurentii Torrentini DVCALIS Typographi,

M D L I.

*Cum summi Pontif. Caroli V. Imp. Henrici II. Gallorum Regis, Cosmi
Medicis Ducis Florent. II. Præuilegio.*

*Sed galeas clypeosque, ensesque, & Martia dona
 Ferte, & honorata feretrum præcingite lauro,
 Hoc ducis egregij funus, sacræque Triulci
 Inferia, quo fama Italum, Maurosque Latinus
 Extulerat caput, & priscum affectabat honorem.
 Armorum proceres celebrem longo ordine pompam
 Ducant, & tanto persoluant iusta sepulchro
 Concussisque frequens exercitus assonet armis.
 Tum vos Scipiada manes, vmbraeque Camilli,
 Vos Decij, Fabijque duces, & clara Quirini
 Progenies, vbi nox furuas extenderit alas
 Ferte pedem, & cineres venerati & nobile bustum
 Magnanimi excipite Herois, faustoque sequentes
 Agmine, ad Elysios vmbraam deducite campos
 Hoc Maors illi, Pallasque indicit honores.*

RAINERII.

*Insubrum columen Triuultius hæc tulit ora
 Quem ad magnum Bellona edidit Erydanum,
 Mauorti permixta Deo; treis pectore vultus
 Treisque animos habuit, tergeminasque manus,
 Ter lecho sternendus erat; sed dente maligno
 Una ducem inuictum sustulit inuidia.*

HIERONYMI Vulprii.

*Sunt tumuli Iacobe tui certamina, captae
 Urbes, captiui, regna, trophæa, duces.
 Hos tumulos tibi tu propria virtute parasti,
 Nos tibi pro titulis carmina bina damus.
 Uicerat hic hostes animis; at nomine mortem
 Vicit; & inuictus vixit, & interijt.*

Sub effigie TRISTANI Acunij Lusitani.

HAC honesta canitie viridis adhuc senectæ, cultuque nobilibus margaritis picto, ac internitente passim insignium gemmarum fulgore, supra quàm dici posset ornatisimo Tristanum Acunium Emanuelis Lusitaniæ regis legatum vidimus, quum Flumêtana porta præeunte Elephanto in urbem inueheretur. Indicæ victoriæ suæ trophæa ostentans, donaque afferens Leoni Pontifici, vt supremæ fortunæ decus

decus præclara magni numinis prouidentia ad felicitatem seculi collatum gratularetur, quando eum etiam tanquam sacrorum principem ritè creatum, religiosè atque suppliciter venerari iubebatur.

Munera fuere planetæ, & pluuiiales, Dalmaticæque vestes, vnis solennibus sacris dicatæ, quas innumerabiles margaritæ Phrygiis operibus intertextæ mirabiliter adornabant. Prorex siquidem in India Tristanus multas sibi præciosiores diuitias congefferat, præclaris rebus cum grauitate prestantis ingenii, tum bellicosa manu gestis; ad apertis scilicet aut institutis Indicæ negociationis emporiis vltra Calcuthum vsque ad opulentissima Cambaiæ, Narsingæ, & Bengalæ regna; passimque per oram amicitias iunxerat, tributaque aromatum imponens, vltra Gangem Lusitani nominis famam propagarat. His rebus gestis redeuntem ad triumphum superantemque extremum Aethiopiæ promontorium, quod nauatæ Bonæ spei vocant, rapidissimi Aquilones vltra circulum Antarcticum tanta vi propulerunt, vt in vasto pelago longissimi tractus terras adierit, quas non ingentis insulæ, verùm eius continentis immensæ regionis quæ ad Perurana & Cuscana regna connectitur, esse crederet; quam nemo tamen præter eum hæcenus inuenerit; non secus ac Magalano accidisse videmus; qui per angustas quasdam fauces in occidentalem Oceanum circuito toto terrarum orbe, stupenda nauigatione penetravit. Sed Elephanta aurea instratus stragula, & turrato ephippio Indos homines gestans in se admirantis populi ora conuertit, quum extenta proboscide eaque nemini noxia, & passu ad modulos tibiærum temperato iocundissime lasciuiret. Obstupuere in tantæ molis bellua Romanus in primis populus, & suburbanæ gentes, tam docile ingenium, humanisque adeo sensibus propinquum; quòd magistri sceptro ferreo imperantis vocibus pareret; venerarique principem & augustiore habitu homines certo gestu videretur, circumfusæque puerorum turbæ adulari didicisset. Cæterum Elephas publicæ hilaritatis oblectamentum, vix toto biennio Romani cæli lucem vel diuersæ pastionis intemperiem perferre potuit; quum fluente aluo paucissimis diebus interiret. Eius mortem plebs tota non secus ac incomparabilis ciuis diu luxit, quòd communis omnium voluptas quæ ad famam dignitatemque vrbis pertineret immaturo alioquin viuacissimæ bestię interitu, erepta videretur. Ob id Leo Pontifex non obscure præproperis extincti fati subiratus, vt populi desiderium, quanquam inani picturæ solatio deliniret, Elephantum simillima effigie, mensuraque membrorum iuxta turrem Vaticanæ portæ pingi iussit; cui & hoc quoque Epigramma inscriptum est.

BEROALDI Iunioris.

Monte sub hoc Elephas ingenti contegor ingens

f. iii *Quem*

*Quem rex Emanuel deuicto oriente, Leoni
 Captiuum misit decimo; quem Romula pubes
 Mirata est, animal non longo tempore visum
 Vidit & humanos in bruto pectore sensus.
 Inuidit Latij sedem mihi Parca beati
 Nec passa est ternos domino famularier annos.
 At qua sors rapuit natura debita nostra,
 Tempora, vos superi magno accumulate Leoni.*

At Rex Emanuel ad extendendam subactæ ab se Indiae laudem dignum fama sua ratus, si recentis muneris gratiam nouo munificentiae officio cumularet, rhinocerotem etiam misit, qui ex itinere longissimæ nauigationis, in littus prouinciæ Narbonensis expositus, in ligni Galliae spectaculo fuit. Erat hæc bellua paulo humilior elephanto, si altitudinem spectes, sed longitudine prope par, nostratis bubali formam referens, nam ungulas habet bisulcas, verum tergore buxei coloris eoque ab impenetrabili duritie duplicato, tanquam perpetuo thorace protegitur; armaturque pedali osseo cornu supra nares emidente quo ferire sub utero, atque transfodere elephantem peculiarem suum & internecium hostem solet, si tamē iniectæ ad collum & ocyfime strangulantis proboscidis vim effugiat; nam in congressu perpetuæ simultati, aut parta victoria, aut certe decora morte satisfacit. Sed hanc inusitatae feritatis belluam, quæ in arena Amphitheatri elephanto ad stupendum certamen committi debuerat, Neptunus Italiae inuidit, & rapuit, quum nauigium quo aduehebatur, Ligusticis scopulis illisum, impotentis tempestatis turbine mersum periisset; eo grauiore omnium dolore, quod bellua Gangem & Indum altissimos terræ patriæ fluuios tranare solita, in ipsum littus supra portum Veneris, vel arduis saxis asperrimum enatare potuisse crederetur, nisi compeditus cathenis ingentibus, nihil proficiente euadendi conatu superbo maris Deo celsisset. Ferunt hunc rhinocerotem quum ab Oceano Vlyxponensi in portu exponeretur, aspectu, atque odore suo elephantum Romano grandiozem, qui tum erat in Regia, usque adeo truculenter terruisse, ut elephas ipso naturæ miraculo præcipuus hostis, concepto incredibili pauore, septum caueæ ferreis ingentibus clavis permunitum, humerorum & capitis præcipiti impulsu perruerit, & in longam se proripiens fugam, terribilique barritu edito, stridens & furens cuncta obuia prostrauerit. Vtriusque belluæ imagines ex vera naturalique magnitudine picturis expressæ, in ipso Musæi nostri atrio spectantur, cum hac inscriptione singulis versiculis animantium naturam demonstrante.

*Humanos Elephas retinet sub pectore sensus
 Rhinoceros nunquam victus ab hoste redit.*

ANTONII

ANTONII Sanfelicii de Rhinocerote.

Rhinoceros ego sum fusco deuectus ab Indo
Hinc, vbi vestibulum lucis portæque diei,
Hesperia classem ascendi temeraria vela
Ausâ nouas terras, aliumque inuisere Solem.
Spectarat quondam vrbs nostros in munere circi
Congressus, hostemque elephantum obiecit arena.
Hic patrias iras, æternaque prælia mecum
Exercet fidens immani corpore moles.
At loricamur triplici nos tergo, & arma
Præualidus mucro, atque inuicta cuspide cornu.
Ipse cadit Barrus, dum telum figitur aluo
Expugnat vires stultas prudentia solers.

FINIS QVRATI LIBRI.

PAVLI